DZIENNIK URZĘDOWY

Obwodu Pińczowskiego.

Prenumerata kwartalnie 3 Kor. **Nr. 2.** **Pińczów, dnia 28. lutego 1916.**

TREŚĆ (14—33). 14. Osobiste. Pochwalne uznanie.— 15. Postanowienia o sądach doraźnych. Ponowne ogłoszenie. 16. Rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 29. listopada 1915, dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi oraz wykonywania polowania wraz z uzupełniającem rozporządzeniem c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii. — 17. Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z 7 lutego 1916, dotyczące zgłoszenia uprawnień górniczych i zabezpieczenia należytości kopalnianych. — 18. Nowa granica między ściślejszym a dalszym obszarem wojennym — 19. Zaprowadzenie policyi granicznej. — 20. Reaktywowanie urzędu cechowniczego w Lublinie. — 21. Centrala dla obrotu towarowego w Krakowie. — 22. Wykaz publicznych szkół ludowych w obwodzie pińczowskim. 23. Stan chorób epidemicznych w obwodzie pińczowskim. — 24. Koszta leczenia i utrzymania osób cywilnych w szpitalach cywilnych. — 25. Ustanowienie czasu ochronnego w obwodzie pińczowskim dla ryb. — 26. Wytępienie gołębi, — 27. Stacya ogierów rządowych. — 28. Sądownictwo. 1) Ulgi dla prywatnych obrońców 2) Pokątne pisarstwo 3) Umowy przedślubne 4) Pouczenie w sprawach procesowych. — 29. Wyroki. — 30. Listy gończe. — 31. Ostrzeżenie. — 32. Biuro pośrednictwa pracy dla superarbitrowanych Legionistów. — 33. Doniesienie. —

14.

Pochwalne uznanie.

Tutejszemu c. i k. obwodowemu Inspektorowi szkolnemu Ludwikowi Tarasowi wyraziła c. i k. Wojskowa Generalna Gubernia rozporządzeniem z 3. lutego 1916 C. Nr. 18646 za Jego rzeczową i gorliwą pracę oraz zupełne przeprowadzenie organizacyi szkolnictwa ludowego w obwodzie pińczowskim pełne uznanie.

15.

Postanowienia o sądach doraźnych.

(Ponowne ogłoszenie).

Na podstawie rozkazu Najwyższego Wodza Armii ogłasza się ponownie po myśli §. 481. ust. 2. (437) w. p. k. wprowadzenie sądów doraźnych między innymi także w obwodzie pińczowskim, a mianowicie podlegać mają sądom doraźnym bezwzględnie wszystkie niżej wymienione osoby w obwodzie pińczowskim, jeżeli po dniu ogłoszenia niniejszego popełnią jedną lub kilka niżej podanych czynności karygodnych (zbrodni).

Postępowaniu doraźnemu podlegać zatem będą osoby wojskowe (i z temi na równi postawieni) oraz osoby cywilne w kraju nieprzyjacielskim a mianowicie:

a) wszyscy wojskowi w czynnej służbie oraz wszyscy ze względu na karnoprawną jurysdykcyę z tymi na równi postawieni (§. 11. w. p. k.) bez względu na to, na jakim obszarze znajdującym się w ręku armii polowej leży miejsce popełnienia i osądzenia czynu;

b) wszystkie osoby w kraju nieprzyjacielskim, które popełnią na obszarze zajętym przez zmobilizowane oddziały (komendy) lub przez państwa sprzymierzone (§. 454. w. p. k. i rozporządzenie naczelnej komendy armi z 21. sierpnia 1914 Res. Nr. 678) za następujące czyny karygodne:

1) zbrodnię niedozwolonego werbunku (§§ 306 i 307. w. k. k.);

2) zbrodnię nakłaniania lub dania pomocy do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku służby wojskowej i zbrodnię dania pomocy zbiegom (§§. 314, 316 i 318, w. k. k.);

3) zbrodnię szpiegostwa (§. 321. w. k. k.) i innych działań przeciw i na szkodę siły wojennej państwa (§ 327 w. k. k.);

4) zbrodnię zdrady głównej (§. 334 w. k. k.);

5) zbrodnię obrazy majestetu (§. 339. w. k. k.);

6) zbrodnię naruszenia spokoju publicznego (§. 341. w. k. k.);

7) zbrodnię rozruchu (§. 349. w. k. k.)

8) zbrodnię gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie kolei, urządzeń do tychże należących, środków przewozowych, maszyn, sprzętów i innych przedmiotów służących do utrzymania ruchu (§. 362. c. w. k. k.);

9) zbrodnię gwałtu publicznego przez złośliwe działania, zaniedbania i zaniechania dokonane na kolejach wśród niebezpiecznych okoliczności (§. 364. w. k. k.);

10) zbrodnię gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie telegrafów (telefonów) rządowych lub zakłócenia funkcyonowania tychże (§. 366. w. k. k.);

11) zbrodnię gwałtu publicznego w myśl §. 362. w. k. k. w innych, aniżeli w ustępie 8, wymienionych wypadkach, a mianowicie przez czyny karygodne na przedmiotach będących własnością skarbu wojskowego lub obrony krajowej lub w ich zarządzie zostających, albo jeżeli bez względu na naprowadzone powyżej w tym ustępie okoliczności, wyrządzona szkoda z jednego lub z więcej czynów przenosi kwotę 1000 (tysiąc) koron;

12) zbrodnię morderstwa (§§. 413 i 414. w. k. k.), zabójstwa (§§. 419 do 421 w. k. k)., podpalenia (§§. 448—453 w. k. k.) i rabunku (§§. 483. 490 i 491. w. k. k.);

13) zbrodnię kradzieży (§§. 457—465 a., 466—467 w. k. k.) i sprzeniewierzenia (§. 472 w. k. k.), jeżeli wartość skradzionych wzgl. sprzeniewierzonych przedmiotów na jeden raz lub w więcej wypadkach przenosi kwotę 1000 (tysiąc) koron, oraz sprzeniewierzenia (§. 474. w. k. k.) i oszustwa (§§. 502—506 w. k. k) jeżeli wartość sprzeniewierzonych lub wyłudzonych przedmiotów na raz lub w więcej wypadkach sumę 2000 (dwa tysiące) koron przenosi;

c) osoby, które w myśl §. 142. w. k. k., ces. rozporządzenia z 25. lipca 1914 Nr. 157 Dz. p. p., rozporządzenia król. węg. ministeryum z 27. lipca 1914 Nr. 5490/Min. Praes. i rozporządzenia Szefa kraju dla Bośni i Hercegowiny oraz inspektora armii w Serajewie z 26. lipca 1914 L. 7122/Praes. (N. V. Bl. część 38 z 1914) mogą popełnić zbrodnie wojskowe, bez względu na to, na jakim obszarze będącym w ręku armii polowej leży miejsce popełnienia i osądzenia czynu, także, jeśli popełnią:

14) zbrodnię naruszenia subordynacyi przez jakikolwiek gwałtowny opór stawiony przełożonemu lub przez gwałtowny napad na jego osobę (§§. 145, 146 a., 147, 148, 152, 153 i 154 w, k. k.);

15) zbrodnię buntu we wszystkich wypadkach zbrodniczych (§§. 159 i 160. w. k. k.);

16) zbrodnię rokoszu (§§. 167 i 171. w. k. k.);

17) zbrodnię dezercyi (§. 183. w. k. k.), przyczem atoli się nadmienia, że dezerter zgłaszający się dobrowolnie nie podpadnie sądowi doraźnemu, chyba, że popełni obok dezercyi inną jeszcze zbrodnię podlegającą sądom doraźnym;

18) zbrodnię uczestnictwa w dezercyi drugiej osoby (§. 206. w. k. k.);

19) zbrodnię zmowy (spisku) do dezercyi i uczestnictwa w zmowie (spisku) do dezercyi (§§. 216 i 227. w. k. k.);

20) zbrodnię tchórzostwa we wszystkich wypadkach zbroniczych (§. 243. w. k. k.);

21) zbrodnię zakłócenia karności i porządku przypadek III (§§. 264. w. k. k.), przypadek IV. (§. 265. w. k. k.) i przypadek VI. (§. 267. w. k. k.);

22) zbrodnię naruszenia przepisów służbowych w ogólności (§§. 286. f, 288. w. k. k.) przez porzucenie albo pozbycie się broni albo amunicyi wartości wyżej 10 (dziesięciu) koron;

23) zbrodnię samokalectwa (§. 293. w. k. k.);

24) zbrodnię kradzieży w myśl §. 465. b. w. k. k., którą straż lub konwój na przedmiotach powierzonych im do ochrony lub konwojowania popełniły lub do spełnienia której innych dopuściły, jeżeli wartość lub suma przedmiotów skradzionych naraz lub w więcej wypadkach przenosi 50 (pięćdziesiąt) koron;

25) zbrodnię kradzieży w myśl §. 465, c. w. k.k., jeżeli ją popełni żołnierz na szkodę swego towarzysza lub wyższego, albo wyższy na szkodę swego podwładnego, a suma lub wartość przedmiotów skradzionych na raz lub w więcej wypadkach przenosi kwotę 200 (dwustu) koron;

26) zbrodnię plądrowania i uczestnictwa w takowem (§§. 492 i 500 w. k. k.), jeżeli wartość splądrowanych, zatajonych, sprzedanych albo przywłaszczonych przedmiotów na raz lub w więcej przypadkach przenosi kwotę 100 (sto) koron;

27) zbrodnię naruszenia obowiązków w służbie strażniczej (§. 231. w. k. k.), jeżeli skutkiem tego wynikła wielka szkoda dla operacyi, bezpieczeństwa oddziałów, stojących na froncie, albo w większym rozmiarze dla dóbr państwowych, albo jeżeli szkoda wedle danych okoliczności łatwo powstać mogła.

Postanowienia o postępowaniu doraźnem mają zastosowanie także do usiłowania w myśl §. 15. w. k. k. i §. 8. u. k. z r. 1852, oraz do współwiny i udziału w tych zbrodniach, które podpadają pod orzecznictwo sądów doraźnych, a to po myśli §. 11. w. k. k. i §. 5 u. k. z r. 1852.

Sądy wojskowe stosować będą wyłącznie przepisy wojskowego kodeksu karnego.

Przestrzega sie najusilniej przed popełnianiem wyżej wymienionych zbrodni, albowiem każdy uznany w myśl procedury karnej wojskowej przez sąd doraźny winnym, karany będzie śmiercią przez powieszenie względnie przez rozstrzelanie.

16.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z 29. listopada 1915

dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicyi (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń według załączonego wzoru.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicyi, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem potwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Ko-

mendy, wystawiającej kartę. Fotografię należy wlepić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii, a w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicyi oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar sięgający na kilka obwodów potrzebne jest zezwolenie Jeneral-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.—karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Nr. ....

W imieniu Jego Ces. i Król. Wysokości

c. i k.

Naczelnego Wodza Armii.

Karta na broń.

Nazwisko: ....

zatrudnienie: ....

religia: .... wiek: ....

miejsce zamieszkania: ....

uprawniony jest do noszenia następujących gatunków broni i amunicyi: ....

....

....

na czas: ....

na obszar: ....

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy (§ 5 rozp. Naczelnego Wodza Armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.).

Miejsce
na fotografię.

C. i k. Komenda obwodowa w ....

dnia .... 19......

C. i k. Komendant obwodu.

Potwierdza się, że właściciel karty na broń jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i że fotografię podpisał własnoręcznie wobec Komendy wystawiającej.

.... *dnia* .... *19* ......

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915 o wykonywaniu polowania.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej (Załącznik A).

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą Generalną Gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należytość w wysokości dziesięciu koron.

Należytość łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacye urzędowe (Załącznik B).

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli załączonej pod C.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia, aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administracyę w c. i k. obszarze okupowanym, **uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.**

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

MGG. Nr. 5160/16

Rozporządzenie uzupełniające.

W uzupełnieniu i objaśnieniu powyższych rozporządzeń Naczelnego Wodza Armii c. i k. Wojskowa Generalna Gubernia zarządza, co następuje:

1. Postanowienia rosyjskiej ustawy łowieckiej z dnia 17. lipca 1871 nie zniesione względnie nie zmienione wyżej przytoczonemi rozporządzeniami zachowują ważność aż do dalszego zarządzenia.

2. **Karty na broń mogą być wystawione przez Komendę,** w której okręgu petent mieszka, w imieniu i z powołaniem się na niniejsze upoważnienie c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii, **także na cały obszar okupacyjny.**

3. Karty łowieckie można wydawać tylko osobom, które dostarczą dowodu, że mają sposobność wykonywać polowanie w sposób legalny.

4. Ustanowione przez prywatne osoby organa straży łowieckiej, którym c. i k. Komenda wydała certyfikaty łowieckie, należy zaprzysiądz.

5. Uprawnieni do polowania, którzy sami wykonują nadzór nad swym rewirem leśnym, muszą jednak w każdym razie posiadać karty łowieckie.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ....

Nr. ....

Karta łowiecka

ważna na rok kalendarzowy .... i na obszar

....

Nazwisko: ....

....

zatrudnienie: ....

religia: ....

wiek: ....

miejsce zamieszkania: ....

posiada kartę na broń Nr. .... c. i k. Komendy

obwodowej w ....

Należytość w wysokości 10 K złożono.

.... dnia .... 19......

Własnoręczny podpis właściciela: *C. i k. Komendant obwodu:*

....

Strona odwrotna.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Stycz.	luty	Mazr.	Kwiec.	Maj	Czerw.	Lipiec	Sierp.	Wrześ.	Paźdz.	Listop.	Grudz.
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszce i cietrzewie	■	■	■ 15		15 ■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15 ■	■	■	■	■	■	■ 15				
Ptactwo błotne				15 ■	■	■						
Ptactwo wodne				15 ■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury, głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

Załącznik „B“.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ....

Nr. ....

Certyfikat łowiecki.

Nazwisko: ....

charakter służbowy: ....

miejsce służbowe: ....

religia: .... wiek: ....

twarz: ....

włosy: ....

oczy. ....

usta: ....

nos: ....

szczególne znamiona: ....

Właściciel jest organem straży leśnej — organem nadzorczym lasowym c. i k. Zarządu wojskowego — strażnikiem łowieckim*)

....

....

na rewir: ....

.... dnia .... 19 ....

Własnoręczny podpis właściciela: .... *C. i k. Komendant obwodu:* ....

*) Nieodpowiednie słowa skreślić.

Strona odwrotna.

Właściciel winien mieć w służbie certyfikat przy sobie i okazać go na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Stycz.	luty	Mazr.	Kwiec.	Maj	Czerw.	Lipiec	Sierp.	Wrześ.	Paźdz.	Listop.	Grudz.
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszce i cietrzewie	■	■	■ 15		15 ■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15 ■	■	■	■	■	■	■ 15				
Ptactwo błotne				15 ■	■	■						
Ptactwo wodne				15 ■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

Załącznik „C"

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszce i cietrzewie	■	■	■ 15.		15. ■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■ 15.				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■ 15.				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15. ■	■	■	■	■	■	■ 15.				
Ptactwo błotne				15. ■	■	■						
Ptactwo wodne				15. ■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury, głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające.	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

17.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z 7. lutego 1916

dotyczące zgłoszenia uprawnień górniczych i zabezpieczenia należytości kopalnianych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Wszystkie uprawnienia (nadania) górnicze, nabyte przed wejściem w życie tego rozporządzenia, muszą być zgłoszone w c. i k. wojskowym urzędzie górniczym w Dąbrowie w przeciągu ośmiu tygodni po wejściu w życie tego rozporządzenia.

Na żądanie wojskowego urzędu górniczego należy w przeciągu przynajmniej czterotygodniowego terminu udowodnić posiadanie uprawnienia górniczego.

Jeżeli zgłoszenie przepisane w pierwszym ustępie nie nastąpi, albo jeżeli dowód przepisany w drugim ustępie nie będzie złożony, może wojskowy urząd górniczy pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensyi do odszkodowania.

§ 2.

Jeżeli należytości za prowadzenie ruchu kopalnianego nie zostaną na czas wpłacone, doręczy wojskowy urząd górniczy obowiązanym do zapłaty pisemne upomnienie, w którem ustanowiony będzie nowy termin do wpłaty. Jeżeli zapłata nie nastąpi w przeciągu tego ostatniego terminu, może Naczelna Komenda Armii pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensyi do odszkodowania.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia, albo przepisu wydanego na podstawie tegoż, będzie—o ile nie podlegają surowszemu przepisowi karnemu—na wniosek wojskowego urzędu górniczego komenda obwodowa karała grzywną do dziesięciu tysięcy koron, a wrazie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do jednego roku.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie 20. lutego 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Równocześnie podaje się do publicznej wiadomości, że c. i k. wojskowy urząd górniczy na wszelkie zgłoszenia odkrywek i na prośby o nadanie uprawnień górniczych, aż do dalszego zarządzenia odpowiedzi nie udzieli.

W końcu zwraca się uwagę na to, że zgłoszenia przepisane w § 1. powyższego rozporządzenia bezwarunkowo pisemnie ustąpić mają.

18.

Granice obszaru wojennego.

C. i k. Wojskowa Generalna Gubernia reskryptem z dnia 30. stycznia 1916 r. M. A. III. Nr. 933/16 ustaliła wewnątrz c. i k. obszaru okupowanego jako granicę między „bliższym“ a „dalszym“ terenem operacyi wojennych rzekę Bug.

Temsamem obwody: tomaszowski, hrubieszowski i chełmski zostały wyłączone z „ściślejszego“ obszaru wojennego a wliczone do „dalszego“ obszaru wojennego.

Wydane w 3 pomienionych obwodach specyalne zarządzenia straciły moc obowiązującą.

Co do legitymowania się obowiązują jedynie postanowienia rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 25 sierpnia 1915 Część VIII. Nr. 35.

19.

Zaprowadzenie policyi granicznej

celem zwalczania przemytnictwa.

1. Wywóz na podstawie pozwolenia na wywóz, jakoteż wolny wywóz takich artykułów, które nie są objęte zakazem wywozu, nadto przekraczanie granicy przez osoby prywatne wogóle, jest dopuszczalne tylko w pewnych oznaczonych miejscach granicy, zwanych „stacyami wywozowemi“.

Jako stacye wywozowe obwodu pińczowskiego odnośnie do Galicyi ustanawia się: Dolany i Opatowiec. Jako dalsza, najbliższa stacya wywozowa jest projektowany Przemyków, jednakże otwarcie tej stacyi zawisło od utworzenia ekspozytury cłowej na przeciwległej galicyjskiej stronie, ponieważ załatwianie tak spraw cłowych jakoteż paszportowych przy przekraczaniu granicy wchozi w zakres działania urzędów cłowych względnie ekspozytur.

Dla stacyi wywozowej Dolany jest właściwym urząd cłowy Sierosławice w Galicyi, dla stacyi wywozowej Opatowiec, ekspozytura cłowa w Ujściu jezuickiem.

Oprócz Dolan i Opatowca wzdłuż całej granicy Wisły wszelki wywóz — obojętne, czy z pozwoleniem na wywóz czy bez niego — oraz pieszy ruch jest zakazany.

2). Co do przywozu z Monarchii obowiązują istniejące w tym względzie postanowienia wywozowe.

3). Przejazd wozów do Galicyi lub stamtąd —zatem w obu kierunkach — jest dozwolony tylko za dnia i tylko przez stacye wywozowe. Wszystkie wozy podlegają na stacyach wywozowych dokładnej rewizyi.

Dla ruchu osobowego na granicy obowiązują obecne urządzenia t. j. przymus paszportowy — jednakże nadal z następującem jeszcze uzupełnieniem: Wszystkie osoby, które granicę z wewnątrz na zewnątrz będą próbowały przekroczyć na innych miejscach, aniżeli przez stacye wywozowe- będą zawracane do najbliższej stacyi wywozowej, jeśli będą miały przy sobie jakiekolwiek towary i wykażą się przepisanem pozwoleniem na wywóz tychże. Jeśli jednak nie będą w posiadaniu pozwolenia na wywóz, będą aresztowane.

5). **We wszystkich wypadkach przemytnictwa** postępować się będzie **bezwzględnie**, przyczem **towar** w myśl istniejących przepisów zawsze ulegnie **konfiskacie**

6). C. i k. Komenda obwodowa przyznawać będzie **za schwytanie przemytników premie** w wysokości 25% z ceny uzyskanej ze sprzedaży odebranych przemytnikom towarów.

20.

Reaktywowanie urzędu cechowniczego w Lublinie.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Generalnej Gubernii Wojskowej dla austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce, z dnia 26. stycznia 1916 ad Nr. 11385/15 ogłasza się, co następuje:

Celem nadzoru cechownictwa na obszarze okupowanym jak również celem załatwienia spraw, w zakres cechownictwa wchodzących, reaktywowano przy c. i k. Generalnej Gubernii Wojskowej urząd cechowniczy (sprawdzania miar i wag) z siedzibą w Lublinie. Załatwianie odnośnych czynności urzędowych poruczone zostało kierownikowi oddziału cechowniczego Stanisławowi Muszkatowi w Lublinie.

Do kierownika urzędu cechowniczego należy:

a) cechowanie i powtórne cechowanie w użytku będących i do używania dalszego przeznaczonych miar, ciężarów i wag, stosownie do przepisów rosyjskiej ustawy o miarach i wagach (Post. z dnia 4 maja 1899 prawo handlowe art. 714—765).

b) pobieranie należytości cechowniczych stosownie do przepisów zbioru ustaw o należytościach państwowych ustęp. 10. art. 398—403 w zbiorze ustaw rosyjskiego cesarstwa Tom V.

c) prowadzenie ksiąg rachunkowych o wpływach należytości za cechowanie i wykazów przeprowadzonych cechowań.

d) załatwienie aktów urzędowych przydzielonych mu jako cechmistrzowi.

e) robienie doniesień do odnośnej Komendy obwodowej o nadużyciach i przekroczeniach.

Obecnie więc jest używanie nieocechowanych (na razie rozumie się nieocechowanych jeszcze przez dawne rosyjskie urzędy cechownicze) wag i miar w handlu i przemyśle w obwodzie pińczowskim pod karą wzbronione.

Wszystkie więc miary i wagi muszą z czasem być przedłożone do kontroli i ostemplowania świeżo otwartemu urzędowi cechowniczemu. Do tego celu wyznaczam w obwodzie pińczowskim termin trzechmiesięczny, to jest do końca maja b. r. Po upływie tego terminu konfiskować się będzie wszystkie wagi i miary, które nie będą skontrolowane i ostemplowane przez świeżo kreowany urząd cechowniczy, a kupcy posługujący się niecechowanemi miarami i wagami zostaną pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

Dodaję przytem, że przy ewentualnej rekwizycyi metali brane będą tylko większe wagi mosiężne a mianowicie od 1 funta wzwyż i zastępywane z czasem ciężarkami żelaznymi, mniejsze zaś wagi pozostawione będą nadal kupcom do użytku.

21.

Centrala dla obrotu towarowego.

Dnia 1. stycznia b. r. otwartą została w Krakowie, ul. Długa 1. c. i k. centrala dla obrotu towarowego.

Godziny przyjęcia naczelnika i kierowników oddziałów dla wywozu względnie przywozu są: codziennie od godziny 9 — 12 przedpołud. z wyjątkiem niedziel. Numer telefonu: Kraków—3582.

Zwraca się uwagę na to, że c. i k. centrala dla obrotu towarowego nie ma żadnego wpływu na wydawanie certyfikatów pojedynczym osobom; dlatego są odwiedziny w tym celu bezskuteczne, a petenci tacy bez wyjątku otrzymają odmowę. Natomiast służy naczelnik centrali chętnie informacyami przy omawianiu kwestyi natury ogólnej, dotyczących spraw paszportowych, przewozu, ruchu osobowego i pocztowego i spraw cłowych, źródeł dla sprowadzania towarów, poparcia przemysłu, użytku materyałów surowych i t. d.

22.

WYKAZ publicznych szkół ludowych w obwodzie pińczowskim.

L. p.	Gmina	Miejscowość	Charakter szkoły
1.	Bejsce	Bejsce	1 kl. mieszana
2.		Czyżowice	1 „ „
3.		Morawianki	1 „ „
4.	Boszczynek	Bełzów	1 „ „
5.		Kuzki	1 „ „
6.		Kamieńczyce	1 „ „
7.		Przybienice	1 „ „
8.		Tempoczów	1 „ „
9.	Czarkowy	Czarkowy	1 „ „
10.		Dembiany	1 „ „
11.		Kocina	1 „ „
12.		Kolosy	1 „ „
13.		Kuchary	1 „ „
14.		Krzczonów	1 „ „
15,		Rzemieniowice	1 „ „
16.		Sokolina	1 „ „
17.		Szczytniki	1 „ „
18.		Wawrowice	1 „ „
19.		Zagajów	1 „ „
20.		Ziemblice	1 „ „
21.	Czarnocin	Czarnocin	1 „ „
22.		Miławczyce	1 „ „
23.		Probołowice	1 „ „

L. p.	Gmina	Miejscowość	Charakter szkoły
24.	Chotel	Chotel	1 kl. mieszana
25.		Goresławice	1 „ „
26.		Koniecmosty	1 „ „
27.		Wiślica	1 „ „
28.		Chroberz	1 „ „
29.	Chroberz	Kozubów	1 „ „
30.		Młodzowy małe	1 „ „
31.		Wojsławice	1 „ „
32.		Zagaje strad.	1 „ „
33.	Działoszyce	Działoszyce	4 „ „
34.	Dobiesławice	Donatkowice	1 „ „
35.		Prokocice	1 „ „
36.		Stradlice	1 „ „
37.	Drożejowice	Drożejowice	1 „ „
38.		Dzierążnia	1 „ „
39.		Grodzonowice	1 „ „
40.		Jakubowice	1 „ „
41.		Kwaszyn	1 „ „
42.		Rosiejów	1 „ „
43.		Sielec	1 „ „
44.		Sudoł	1 „ „
45.		Szarbia	1 „ „
46.	Filipowice	Książnice wielkie	1 „ „
47.		Koszyce	1 „ „
48.		Przemyków	1 „ „
49.		Rachwałowice	1 „ „
50.	Góry	Góry	1 „ „
51.		Michałów	1 „ „
52.		Wolica	1 „ „
53.		Zagajów	1 „ „
54.	Kazimierza wielka	Broniszów	1 „ „

L. p.	Gmina	Miejscowość	Charakter szkoły
55.		Donosy	1 kl. mieszana
56.		Gabułtów	1 „ „
57.		Chołdowiec	1 „ „
58.		Jakuszowice	1 „ „
59.		Kazimierza w-ka	3 „ „
60.		Kazimierza m.	I „ „
61.		Odonów	1 „ „
62.		Słonowice	1 „ „
63.		Zagórzyce	1 „ „
64.	Kliszów	Kije	1 „ „
65.		Kokot	1 „ „
66.		Stawiany	1 „ „
67.	Kościelec	Bobin	1 „ „
68.		Piekary	1 „ „
69.		Kościelec	1 „ „
70.		Sieradzice	1 „ „
71.	Nagórzany	Czarnowiec	1 „ „
72.		Koczanów	1 „ „
73.		Wielgus	1 „ „
74.		Wojsławice	1 „ „
75.	Opatowiec	Chwalibogowice	1 „ „
76.		Korczyn stary	1 „ „
77.		Mistrzowice	1 „ „
78.		Opatowiec	1 „ „
79.		Rogów	1 „ „
80.		Senisławice	1 „ „
81.	Pińczów Miasto	Pińczów	4 „ „
82.	Pińczów	Brzeście	1 „ „
83.		Chruścice	1 „ „
84.		Kopernia	1 „ „
85.		Pasturka	1 „ „

L. P.	Gmina	Miejscowość	Charakter szkoły
86.		Podłęże	1 kl. mieszana
87.		Szarbków	1 „ „
88.		Włochy	1 „ „
89.	Sancygniów	Dziewięczyce	1 „ „
90.		Niewiatrowice	1 „ „
91.		Sancygniów	1 „ „
92.		Stempocice	1 „ „
93.	Topola	Cudzynowice	1 „ „
94.		Kobylniki	1 „ „
95.		Topola	1 „ „
96.		Skalbmierz	1 „ „
97.	Zagość	Bogucice	1 „ „
98.		Kobylniki	1 „ „
99.		Skotniki	1 „ „
100.		Wola zagoj.	1 „ „
101.		Zagość	1 „ „
102.	Złota	Jurków	1 „ „
103.		Miernów	1 „ „
104.		Pełczyska	1 „ „
105.		Złota	1 „ „

23.

Choroby epidemiczne.

Stan chorób epidemicznych w obwodzie pińczowskim przedstawia się następująco:

1) Tyfus plamisty:	Michałów	6	(Gm. Góry)
	Pińczów	5	„ „
	Terczyn	1	„ „
	Młodzowy duże	1	(Gm. Chroberz)
2) Ospa:	Ostrów	1	(Gm. Czarkowy)
	Pińczów	1	
	Kościelec	4	
	Piekary	1	(Gm. Kościelec)

3) tyfus brzusznv:	Skowronno	4	(Gm. Pińczów)
	Kazimierza wielka	2	
	Pełczyska	1	(Gm. Złota)
	Miernów	1	„ Złota)
	Czyżowice	1	(Bejsce)
	Wiślica	1	(Chotel)
4) Szkarlatyna:	Szarbia	1	(Gm. Drożejowice)
	Pisarka	1	„ Czarkowy)
	Ostrów	1	„ „
	Królewice	5	(Gm. Bejsce)
	Czyżowice	18	„ „
	Zbełtów	1	„ „
	Sokolina	5	(Gm. Czarkowy)
	Boszczynek	4	
5) dyfterya:	Koryto	1	(Gm. Czarnocin)
6) odra:	Rachwałowice	16	(Gm. Dobiesławice)
	Zbełtowice	2	(Gm. Bejsce)
	Morawiany	4	„ „
7) koklusz:	Działoszyce	7	

Przymusowe szczepienie ospy całej ludności przeprowadzono w Ostrowie, Pińczowie, Kościelcu i Piekarach.

24.

Koszta leczenia i utrzymania osób cywilnych w szpitalach cywilnych.

Koszta leczenia i utrzymania chorych aresztantów i robotników z oddziałów robotników cywilnych w szpitalach cywilnych obciążają zarząd wojskowy.

Taksę za leczenie i utrzymanie takich chorych jakoteż chorych osób wojskowych ustanawia się w szpitalach cywilnych na tut. obszarze okupowanym na 2 Kor. 20 h. dziennie na głowę.

Za wszystkie inne chore osoby cywilne, które z polecenia Komendy (władzy), Zarządu wojskowego, do szpitala cywilnego zostaną oddane, ma wprawdzie zapłacić narosłe koszta leczenia i utrzymania szpitalowi cywilnemu Komenda, która zarządziła oddanie chorej osoby, jednakże koszta te należy potem ściągnąć z chorej osoby cywilnej albo z jej krewnych obowiązanych do utrzymania, a gdyby ci byli bez środków z gminy przynależności.

25.

Ustanowienie czasu ochronnego dla ryb.

C. i k. Komenda obwodowa w Pińczowie ustanawia i podaje do publicznej wiadomości czas ochronny dla cenniejszych gatunków ryb i raków, znajdujących się w wodach całego tutejszego obwdu (t. j. w Wiśle i Nidzie z dopływami) z uwzględnieniem okresów tarła (składania ikry) ryb i raków.

W ustanowionym czasokresie ochronnym zakazany jest połów niżej wymienionych gatunków ryb jak również wzbronione wpędzanie lub wpuszczanie do wody zwierząt domowych, a w szczególności kaczek, z wyjątkiem miejsc do pławienia, znajdujących się w bezpośredniem pobliżu osad lub zagród.

Ryby, które w czasie ochronnym żywe dostaną się w ręce rybaka, ma tenże natychmiast z potrzebną ostrożnością na powrót do wody wpuścić.

Dla następujących gatunków ryb i raków ustanawia się czas ochronny:

dla:	1) okonia rzecznego	od 1 kwietnia	
		do 30 maja	
	2) jazgarza	od 15 marca	
		do 15 kwietnia	
	3) lina	od 1 maja	
		do 1 lipca	
	4) karpia	od 1 marca	
		do 31 maja	
	5) boleni i brzan	od 1 maja	
		do 30 czerwca	
	6) leszczy	od 15 lutego	
		do 15 marca	
	7) świnek	od 1 kwietnia	
		do 31 maja	
	8) klenia	od 1 kwietnia	
		do 30 kwietnia	
	9) raków: dla samca	od 1 października	
		do 31 marca	
	samicy	od 1 października	
		do 30 czerwca	

Nie mogą być sprzedawane ani w domach gościnnych podawane:

1) gatunki ryb i raki, powyżej pod pozycyami od 1—9 wyszczególnione, podczas oznaczonych czasokresów ochronnych, z wyjątkiem pierwszych trzech dni tychże.

Przez cały rok:

2)	bolenie	niżej 40	centymetr.
	węgorze	„ 40	„
	brzany	„ 25	„
	jazie	„ 25	„
	świnki	„ 20	„
	klenie	„ 20	„
	szczupaki	„ 25	„
	raki	„ 10	„

Prawo rybołostwa przysługuje tylko osobom, które się wykażą upoważnieniem do połowu ryb (rosyjską kartą rybołostwa). Nieposiadający stosownych dokumentów będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Wszyscy upoważnieni do rybołostwa są obowiązani zgłosić swoje prawa w c. i k. Komendzie obwodowej.

Wójtowie, Sołtysi, c. i k. Żandarmerya, wszelka straż lasowa, polowa i organa policyi rzecznej i targowej obowiązani są czuwać nad przestrzeganiem tych przepisów i dostrzeżone przekroczenia podawać do wiadomości c. i k. Komendy obwodowej.

26.

Wytępienie gołębi pocztowych.

M.G.G. Nr. 1425/16

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 27. stycznia 1916, K. Nr. 1508 prywatne posiadanie gołębi pocztowych i tych gatunków gołębi, które nadają się do dalekich lotów, jakoteż wogóle trzymanie gołębi w zamkniętych przestrzeniach, wewnątrz i zewnątrz budynków mieszkalnych i w przynależnych do nich przybudówkach (stajniach b. i t. d.), również przywóz, przemycanie gołębi, branie ich z sobą w czasie podróży, w końcu przenoszenie tych ptaków z jednej miejscowości do drugiej jest jak najsurowiej zakazane.

Zwraca się uwagę mieszkańców, że przekraczający ten zakaz ściągają na się podejrzenie o szpiegostwo i wspierania nieprzyjaciela (§ 327 u. k. w.) i że za te czyny karygodne sąd doraźny został ogłoszony.

27.

Stacya ogierów rządowych.

Stosownie do rozporządzenia Generalnej Gubernii Wojskowej z dnia 10.II 1916 L. 2727. urządzoną zostanie w Pińczowie

STACYA OGIERÓW

Od 1. marca 1916 rozpocznie się stanowienie klaczy krajowych rządowymi ogierami. Dla każdej klaczy musi być załączone świadectwo stanu zdrowia, wystawione przez obwodowego weterynarza. W świadectwie tem musi być podane nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela oraz opis klaczy. Do stano-

wienia dopuszczane będą tylko zupełnie zdrowe i z niezapowietrzonych okolic pochodzące klacze.

Taksa za pierwsze stanowienie wynosi 2—4 rubli, dla pełnej krwi angielskich ogierów do 10 rubli. Za 5 dalszych stanowień w tej samej stajni zarodowej nie składa się żadnej należytości.

Za zmianę ogiera nie dopłaca się nic, względnie dozwoloną jest dopłata różnicy w tym wypadku, gdyby taksa za drugiego ogiera była wyższą.

28.

Sądownictwo.

I. Ulgi dla prywatnych obrońców.

Według artykułu 4069 organizacyi sądowej prywatni obrońcy muszą każdego roku w styczniu płacić taksę za wykonywanie ich czynności, a mianowicie:

a) 40 rubli (80 koron) za zastępstwo stron przed sądami gminnemi, sądami pokoju w pierwszej i drugiej instancyi;

b) 75 rubli (150 koron) za zastępstwo stron przed sądem obwodowym.

C. i k. Wojskowa Generalna Gubernia rozporządzeniem z dnia 27 stycznia 1916 Nr. 1489/16, mając na względzie zmniejszone obecnie dochody obrońców prywatnych, zezwoliła tym obrońcom prywatnym, którzy uiścili taksę za rok ubiegły, na zapłatę w styczniu tylko połowy taksy t. j. za czas do 1. lipca 1916.

Równocześnie zauważa się, że wedle pouczenia wydanego przez c. i k. Wojskową Generalną Gubernię obrońcy prywatni mają prawo zastępowania stron przed wszystkiemi sądami gminnemi i sądami pokoju, leżącemi w obrębie dawnego Zjazdu sędziów pokoju.

II. Pokątne pisarstwo.

Rozpatrując sprawy apelacyjne, tak cywilne jak i karne przekonał się sąd apelacyjny, że w tutejszym obwodzie szerzy się w sposób zatrważający pokątne pisarstwo.

Pokątni doradcy bez najmniejszej znajomości języka polskiego, żargonem, piszą skargi apelacyjne bez wniosków apelacyjnych, lub tak bałamutnie, że sąd apelacyjny nie jest w możności skarg tych rozpatrzeć. Ażeby tym nieprawidłowościom kres położyć, sąd obwodowy zarządza, co następuje:

Skargi apelacyjne od wyroków sędziego pokoju mają być pisane z reguły przez adwokatów i zaopatrzone pieczęcią adwokata, tudzież własnoręcznym podpisem adwokata. Strony interesowane mogą skargi apelacyjne same układać i wnosić, skarga jednak taka musi być przez stronę samą napisana i podpisana.

Strony ubogie mogą wnosić skargi apelacyjne ustnie do protokołu u sędziego pokoju, który wydał wyrok.

Sędzia pokoju obowiązany będzie skargi te przyjmować do protokołu w godzinach, do tych czynności specyalnie ustanowionych. Skargi apelacyjne, o ile nie będą pisane przez adwokatów, lub przez stronę samą, mają być przez sędziego odrzucane.

Również skargi, wnoszone w sprawach cywilnych i karnych do sędziego pokoju, o ile są pisane przez znanych sądowi pokątnych pisarzy, należy z urzędu odrzucić. Ponadto p r z e c i w o s o b o m t r u d n i ą c y m s i ę z a w o d o w o p o k ą t n e m p i s a n i e m w z d r o ż o n e b ę d ą d o c h o d z e n i a karne i zastosowane będą do nich postanowienia art. 939 ustawy o karach głównych i poprawczych (zbiór praw tom XV. wyd. 1881).

III. Umowy przedślubne.

W skutek zażalenia wniesionego ustnie do c. i k. Sądu obwodowego, że jeden z urzędów parafialnych odmówił zanotowania w akcie cywilnym małżeństwa o nastąpionej umowie przedślubnej, przypomina się wszystkim duchownym i osobom, utrzymującym akta stanu cywilnego, że z powodu przepisów zawartych w art. 190 ust. 9, art. 207 i 208 K. C. P., oraz w art. 58 ust. 6 prawa o małż. z r. 1836—obowiązane są, przystępując do spisania aktu małżeństwa zapytywać się stron wyraźnie, czyli zawarły umowę przedślubną, kiedy i przed którym rejentem, tudzież obowiązane są przed zawarciem małżeńswa ostrzegać strony o skutkach nieobjawienia umowy w akcie małżeństwa, przepisem art. 208 K. C. P. zagrożonych, jak niemniej ciąży na nich obowiązek czynione zeznanie tychże stron co do umów prześlubnych w samychże aktach zamieszczać; re-

jenci również mają obowiązek, przyjmując umowy przedślubne osób, wchodzących w związki małżeńskie, nietylko podobne ostrzeżenia o przepisie art. 208 K. C. P. czynić, ale nadto w samych umowach umieszczać warunek objawienia o nich w akcie małżeństwa.

IV. W sprawach procesowych.

Mimo pouczenia ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Nr. 4 (strona 12), aby dokumenty i pisma przedłożone przez strony w celach dowodowych wkładać do koperty i kopertę tę wszywać do aktów tak, by w razie potrzeby dokumenty te łatwo wyjąć można, nie wszyskie sądy gminne do tego się stosują; przeciwuie wszywają przez strony przedłożone kontrakty i inne załączniki do aktów.

Postępowanie takie jest niewłaściwe, gdyż utrudnia przegląd tychże dokumentów, a ponadto są one własnością stron i mogą być stronom zwrócone, a przez wszywanie ich do aktów ulegają uszkodzeniu.

Wszystkie przez strony przedkładane dokumenty i inne pisma w celach dowodowych sporządzone w języku rosyjskim winne być równocześnie przedłożone w tłumaczeniu polskiem.

29.

Wyroki:

1. Wyrokiem sądu wojskowego tut. c. i k. Komendy obwodowej z 3. lutego 1915 został zasądzony Lipe Silberstein, handlarz zboża z Wiślicy, za występek nakłaniania żandarmów do nadużycia władzy służbowej, popełniony w ten sposób, że w październiku 1915 usiłował żandarmów, którzy go na przemycaniu zboża przychwycili, przekupić i nakłonić do wydania mu skonfiskowanego zboża—na karę aresztu garnizonowego przez przeciąg dwóch miesięcy.

2. Wyrokiem sądu c. i k. sądu wojskowego tut. Komendy obwodowej został zasądzony Tadeusz Bukowski z Działoszyc, za występek w myśl § 569 w. u. k. popełniony przez to, że w grudniu 1915 r. burmistrza z Działoszyc Pawła Książka, kiedy tenże wykonywał urzędowe polecenie Komendy obwodowej—słownie znieważył, na karę aresztu garnizonowego przez 7 dni.

3. Wyrokiem sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Pińczowie został Abraham Aspis, handlarz bydła, urodzony w Pińczowie, przynależny do Krzyżanowic, gmina Zagość, obwód Pińczów, z powodu zbrodni kradzieży na podstawie §§ 257, 459 i 469 w. u. k. popełnionej przez to, że 23. grudnia 1915 r. wziął w Wiślicy dla swej korzyści 345 rubli z mienia Mendla Speisera bez jego zezwolenia, skazany na karę ciężkiego więzienia przez przeciąg dwóch lat z ustawowemi obostrzeniami.

4. Piotr Erkedi, huzar 9 dywizyi zapasowych huzarów, został skazany wyrokiem Sądu wojskowego w Pińczowie z 24. lutego 1916 za zbrodnię zhańbienia, popełnioną na 12 letniej dziewczynie, na karę 2 letniego ciężkiego więzienia z ustawowemi obostrzeniami.

Trzy wyroki śmierci w Miechowie.

5. C. i k. Sąd wojskowy Komendy obwodowej w Miechowie, jako sąd doraźny, wyrokiem z dnia 25. stycznia zasądził braci Jana, Piotra i Franciszka ROMANKÓW z Kępia, gmina Tczyca, za zbrodnię dokonanego rabunku z §. 483 i 487 w. u. k. popełnioną przez to, że 18. października 1915 w nocy napadli na drodze w Kępiu na Bolesława Borkiewicza i pobili go, zadając mu ranę na głowie i ręce a następnie, wywróciwszy go na ziemię, wyrwali mu przemocą 230 rubli razem z kieszenią

na karę śmierci przez powieszenie.

Wyrok ten na wszystkich trzech zasądzonych wykonano dnia 28. stycznia 1916.

30.

Listy gończe.

1.

Rozporządzenie Najwyższego Wodza Armii z dnia 25. stycznia 1916 M. V. Nr. 6878/P.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy

obwodowej w Dąbrowej poszukuje:

Mężczyzny, nazwiskiem Mikołaj Smetana albo Smietanik, przypuszczalnie narodowości ruskiej, rzekomo z pułku piechoty Nr. 40, który miał mieć zielone wyłogi;

Rysopis: Średniej postawy, o twarzy szczupłej, bladej, czarnych włosach, małych, ciemnych wąsach, wieku około 23-25 lat.

Tenże pojawił się w Niegowoniczkach, gdy austro-węgierskie wojska z początkiem grudnia 1914 r. naprzód w kierunku Pilicy postępowały i pozostał tam przez rok, przez mieszkańców wsi do domu przyjęty i ukryty.

O ewentualnych wynikach badań należy powyższemu Sądowi wprost donieść.

2.

W nocy z 7. na 8. stycznia 1916, w Wolicy, obwód pińczowski, skradli dwaj sprawcy, którzy zaraz zbiegli, tamtejszemu proboszczowi Janowi Bronikowskiemu krowę wartości 350 rubli i dwa prosięta wartości 120 rubli.

Sprawcy dokonali kradzieży przez włamanie się do zamkniętej stajni, poćwiartowali skradzione bydło a mięso następnie oddali w przechowanie Emilii Nowak w Januszowicach z jej wiedzą.

Na podstawie dotychczasowego śledztwa są silnie podejrzani o tę kradzież:

Władysław Czerneda (zwany także Stanisław Łazienka) pochodzący z Dąbrowy, liczący lat 40, religii rzym. kat., średniego wzrostu, ciemnoblond włosów, z zawodu krawiec, mówiący po polsku i po rosyjsku, oraz

Łucyan Rzywuski (także Wiszniewski zwany) pochodzący z Welgomen, w Królestwie polskiem, liczący 27 lat, religii rzym. kat., syn Kazimierza i Franciszki, niskiego wzrostu, jasno blond włosów, z małym wąsem, mówiący po polsku i rosyjsku.

Wzywa się wszystkie Komendy, władze i organa bezpieczeństwa, aby za sprawcami opisanej kradzieży a w szczególności za Władysławem Czernedą i Łucyanem Rzywuskim pilnie śledziły, w razie przydybania tychże aresztowały i dostawiły c. i k. Sądowi wojskowemu Komendy obwodowej w Pińczowie.

3.

W nocy na 1. lutego 1916, skradli nieznani sprawcy u Antoniego Winiarskiego w Lipówce, gmina Sancygniów, obwód Pińczów, z zamkniętej stajni dwa konie.

Obydwa konie były klacze: jedna gniada, średniej miary, w wieku 5 lat, miała na lewem, tylnem udzie małą białą plamę: druga ciemno gniada, o siwej grzywie i ogonie, średniej miary, w wieku 4 lat.

Tej samej nocy skradli również nieznani sprawcy u Leisora Borucha Łatasza w Chmielowie, gmina Sancygniów, krowę z zamkniętej stajni. Krowa ta była dosyć wysoka, maści czarnej, z białemi plamami, w wieku 8 lat.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organa o jak najgorliwsze śledzenie przypuszczalnych sprawców tych kradzieży i wyżej opisanych koni i krowy, o uwięzienie sprawców w razie przyłapania, prawne zajęcie zwierząt i odstawienie do Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Pińczowie.

4.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku ogłasza:

Wojtek Marzec i Jan Krosta są silnie obwinieni o uwspółudział w kilku napadach rabunkowych, popełnionych w nocy na 3. stycznia, tudzież na 8 stycznia b. r. w Bronkowicach i Dembnie, w obwodzie kieleckim, tudzież w Zarzeczu i Brzeziu, gmina Tarczek, w obwodzie Wierzbnik.

Wojtek Marzec, który ogólnie jest znany jako nałogowy bandyta, wałęsa się w sąsiadujących gminach Tarczek i Słupia nowa.

Jest on rodem z Trochowin lub z Mierocic, gmina Słupia nowa, w obwodzie kieleckim, liczy 22 - 24 lat, jest niezwykle wysoki, smukły, ma mały czarny wąs, takież włosy, odziany jest w ciemną, do kolan sięgającą kurtkę, czarne spodnie, buty i czarną czapkę.

Przebywał często w Bostowie, gmina Rzepin u zamieszkałego tamże rolnika Marcina Świstaka, albo u tegoż krewnych, tudzież u stróża nocnego Pawła Rysia w Brzeziu, gmina Tarczek, albo u swej żony lub kochanki, mieszkającej u swego brata, szewca w Zarzeczu.

Wojtek Marzec jest zwykle uzbrojony w krótki karabin z obciętą kolbą.

Jako szczególny znak ma na prawym policzku jeszcze nie zagojoną ranę, pochodzącą z postrzału.

Wspomniany wyżej Jan Krosta liczy lat 29. w Grabowie, gmina Tarczek, w obwodzie wierzbnickim urodzony, i tamże ostatnio zamieszkały, wyznania rzym. kat., żonaty, muzykant z zawodu, syn Ewy i Franciszka Krostów.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe i władze bezpieczeństwa, aby za tymi dokładnie opisanymi bandytami śledziły, w razie przydybania ich przy aresztowały i odstawiły do sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku względnie do innego bliżej położonego sądu wojskowego.

31.

Ostrzeżenie.

Doszło do wiadomości c. i k. Komendy, że pewne firmy z Monarchii uprawiają w kraju okupowanym niezgodną z prawem i na oszustwo obliczoną reklamę.

Między innemi używa pewna węgierska firma dla celów reklamowych podobizny banknotu 50 koronowego z napisem:

Szanowne Gospodynie! o ile chcecie zaoszczędzić sobie 50 Koron, kupujcie najlepszy ferment mleczny Helsatia-Fluid. Do nabycia we wszystkich handlach wiktuałów. Reklama".

C. i k. Komenda przestrzega niniejszem każdego, ktoby podobny falsyfikat jako pieniądz wydawał.

Wobec tych, którzy próbować będą rozszerzać ten zupełnie bezwartościowy kawałek papieru, postąpi c. i k. Komenda z największą surowością.

32.

Biuro pośrednictwa pracy dla superarbitrowanych Legionistów.

Departament Wojskowy Naczelnego Komitetu Narodowego utworzył w Piotrkowie „Biuro pośrednictwa pracy dla superarbitrowanych Legionistów," które polecać będzie pracowników rozmaitych kategoryi (począwszy od osób z wykształceniem uniwersyteckiem a skończywszy na prostych robotnikach).

Urzędy, instytucye, zakłady przemysłowe i handlowe, osoby prywatne, u których wakują jakiekolwiek posady znajdą w tem biurze zawsze kandydatów na te posady w biurze pośrednictwa, skąd na zapytanie otrzymają zawsze odwrotną pocztą odpowiedź oraz bliższe szczegóły, dotyczące kandydatów na posady.

Dla uproszczenia korespondencyi mogą zgłoszenia zawierać odrazu wszystkie stawiane warunki, wysokość płacy i dokładny adres. Zgłaszać należy się pod adresem:

Departament wojskowy N. K. N. Biuro pośrednictwa pracy dla superarbitrowanych Legionistów, Piotrków, Królestwo Polskie.

33.

Doniesienie.

Połączenie telefoniczne z c. k. Głównym Urzędem cłowym w Szczakowej

C. k. Główny Urząd cłowy w Szczakowej został wyposażony międzymiastowem połączeniem telefonicznem wyłącznie do służbowego użytku dyrektora Urzędu cłowego.

C. i k. Komendant Obwodu:

ZYGMUNT GRZYMAŁA-DOBIECKI, c. i k. pułkownik, w. r.

Pińczów — druk. I. Rapoporta.